

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Op! op med Himmelstemme

Citation: Kingo, Thomas: "Op! op med Himmelstemme", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid70979.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

**A. — — ,
Aandelige
Siunge-koors
Anden Part
Dend første Sang.
Andægtigheds Opmuntring.
Kand og siungis under dend bekiendte
Melodie:
Jeg vil din Priis udsiunge.**

1.

Op, op med Himmel-stemme
Mit Hierte, Siæl og Sind,
Lad Verdens Sorg betemme,
Slæe dend i Veir og Vind!
Op i GUDs Aand og Kraft,
Op Harpe, op min Psalme
Op giennem Kiødets-qvalme
Og Blodets dorske Saft.

2.

O GUD ! du veedst jeg vilde
Om end jeg ikke kand
Af Himlens rene Kilde
Opfylde Hiertets Spand
Med Naaders Floode-maal,

*
— 158

Hvis grunde-løse Strømme
Afgrunden ey kand tømme,
Ey Hafsens hule Skaal.

3.

Mens, O min GUD! du kiender,

Jeg h r et bruddet Kar,
Hvor Naaden giennemrender,
F r jeg det bliver var,
Du JEsu, O du seer
Min ankelig Formue,
Hvor lit jeg og mon due
Til got i dette Leer.

4.

Jeg hiertelig bejamrer,
At Satan er saa snild,
Som mig mit Hierte hamrer
Tiit ved en syndig Ild,
At jeg med Andagt ey
Min Aand til GUD opløfter,
Men mig i Jorden grøfter,
Langs ned ad D dsens Vey.

5.

Nu holder mig tilbage
En vellyst-maded Krog,
Som Satan veed at drage
For D dsens Brod og Aag:
Nu staar jeg tanke-fuld
Med Verden i mit  ye,
Og t ncker, hendis Fl ye
Er af bestandigt Guld.

159

6.

Nu er mit Hierte tynged
Af mange Sørge-lod,
Bekymring om det slynged
Med Tankers Pine-brod!
Min listig Avindsmand
Med Uro kand forvolde,
At jeg mig nep kand holde
I ret andægtig Stand.

7.

Nu trænger Korsens Byrde
Og knuger Sindet ned,
Og vil min Andagt myrde
Med stor Urolighed:
Min Andagt over alt
Maa giennem Spißrod løbe
Og Korsens tordnet Svøbe,
Som tiit gjør Blodet kalt.

8.

Nu hindris jeg af Venner,
Og ofte med dem gaar
Did hvor mand Verden tiener
Og GUD bag Dørren staar;
Mit Hierte flyver frem
Hvor Lyste-druer drybe,
Men neppist kan det krybe
Til GUDs Jerusalem.

160

9.

Thi beder jeg og sukker,
Du med din kraftig Aand,
O GUD! mit Hiert' oplukker
Og løsner Tungens Baand:
Løft, JEsu! Siælen op,
At dend paa Troens Vinger
Med Andagt sig opsvinger
Til Himlens Telt og Top.

10.

Slæe paa mit Hiertis Klippe,
At det i Strømme-vand
Ald Verden ud kand slippe,
Og Himlen gjemme kand.
Tag saa dit Huus og Boo
O søde GUD! der inde
Og lad mig Andagt finde
Til Siælens Trøst og Roo.

11.

Om Hiertet end bedrøvis
Og finder Brudd og Baand,
Mens det paa Korset prøvis,
O JEsu! i din Haand,
Du dog saa nænsom er,
At du min Andagts Vinger,
Med din dend Prøve-finger
Flux op mod Himlen bær.

161

12.

Om Tornen end vil rive
Mit Hiertis lønlig Vraa
Og skiære, som med Knive
Mit Sind hvor jeg mon gaa,
Din Torne-krone mig
Dog Trøst og Taal indgiver,
At Syndsens Torn ey bliver
Min Siæl ulidelig.

13.

Saa vil jeg mig da sætte
I Andagts Fiære-ham.
Du, JEsu mig skal lette
Fra Jordens Lyste-kram,
At jeg, ved Aandens Sving
Kand giennem Skyen bryde,
Og for GUDs Throne yde
Mit Hiertis skiulte ting.

14.

Imidlertiid da hvile
Ald Verdens Tanke-tøy,
Mens jeg til GUD kand ile,
Til Himlens Hald og Høy:
Viig af ald Lyst og Synd,
Som mig fra Himlen rykker
Og snedelig nedtrykker
I Verdens Henge-dynd.

162

15.

Bort Avind, Had og Vrede,
Bort alt det hindre kand,
Vær, Jesu! flux tikede
Med Andagts Blus og Brand,
Bort Lyst, jeg agter hiem
Til Himlen med min Tanke
O GUD! lad dend ey vanke
Men hielp dend naadig frem.

16.

Saa skal jeg da udgyde
Mit Hierte for din Stool
Min Øyne-strøm skal flyde
For dig ald Naadis Sool,
Indtil min Andagt maa
Sig stille for dit Sæde,
Til Trøst og Himmel-glæde
I Liv og Død at faa.

163